

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 6C/25/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912203608
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912203608.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou v právnej veci navrhovateľky: K. J., nar. X.X.XXXX, bytom T. M. XXX, zast. JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou, Advokátska kancelária Štúrova 17, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti odporkyňi: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Dr. A. L. XXXX/XX, N. Y., zast. R. T. R., advokátom, Advokátska kancelária Garbiarska 695, 031 01 Liptovský Mikuláš, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3-ina rodinného domu súpisné číslo 58, postaveného na pozemku parcela č. Z. XX/X v katastrálnom území M., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Správou katastra C. pre obec a katastrálne územie M..

Navrhovateľke s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 99,50 eur titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania a vo výške 1 873,32 eur titulom trov právneho zastúpenia, ktoré jej je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám jej právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.5.2012 domáhala, aby súd určil, že je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/3 k domu súpisné číslo XX v M., postavenom na parcele č. Z. XX/X v k.ú. M., obec M., okres C.. Navrhovateľka uviedla, že na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši č.k. D615/72-14 zo dňa 8.9.1972 je z titulu dedenia po svojej matke neb. E. I., naposledy bytom M. XX, zomr. dňa XX.X.XXXX podielovou spoluvlastníčkou v spoluvlastníckom podiele X/X domu súpisné číslo XX v M., postavenom na pôvodnej T. parcele č. XX, zapísanej na mene poručiťky v T. vložke č. XXX pre k.ú. M.. Žalobou zo dňa 18.2.2011 sa otec odporkyne R. V., nar. XX.X.XXXX domáhal na tunajšom súde v konaní sp.zn. 3C/50/2011 určenia vlastníckeho práva k označenému domu na tom základe, že vlastníctvo nadobudol vydržaním, z textu žaloby vyplýva jednoznačná vedomosť R. V. o tom, že navrhovateľka v tomto konaní nadobudla spoluvlastnícky podiel k domu v X/X titulom dedenia po svojej matke E. I.. Na pojednávaní dňa XX.X.XXXX bez prejednávania veci sa R. V. s navrhovateľkou dohodli, že sa pokúsia o mimosúdne vyriešenie sporu. Navrhovateľka s tvrdením R. V., že nadobudol vlastnícke právo k tomuto domu resp. k jej spoluvlastníckemu podielu na tomto dome nikdy nesúhlasila a navrhla však, že mu svoj spoluvlastnícky podiel prevedie na základe kúpnej zmluvy. Následne R. V. s cieľom obísť súdne konanie, v ktorom by musel preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva k domu vydržaním a s cieľom obísť povinnosť zaplatiť kúpnu cenu na základe navrhovanej kúpnej zmluvy a dosiahnuť zápis vlastníckeho práva k domu vo svoj prospech, vykonal nasledovné právne kroky: žalobu na určenie vlastníckeho práva k domu titulom vydržania v konaní 3C/50/2011 vzal späť v dôsledku čoho tunajší súd uznesením zo dňa 29.3.2012 konanie zastavil. Ďalej požiadal starostu obce M. o vydanie rozhodnutia obce o pridelení súpisného čísla k tomuto domu. Na základe tejto žiadosti v mesiaci marec 2012 obdržal rozhodnutie

obce o pridelení súpisného čísla XX k predmetnému domu, v ktorom je uvedený ako jeho vlastník. Na tom základe, keďže ide o stavbu domu postavenú pred rokom 1976 pre zápis vlastníckeho práva do KN postačovalo rozhodnutie obce o pridelení súpisného čísla. V takom prípade Správa katastra Ružomberok nadobudnutie vlastníckeho práva žiadateľa o pridelenie súpisného čísla pred zápisom nebola povinná skúmať. Napokon R. V. previedol svoje vlastnícke právo k tomuto domu darovacou zmluvou na odporkyňa a to na základe urýchleného vkladového konania pod ČV 699/2012, tak R. V. ako aj jeho dcéra Y.a V.ová mali jednoznačnú vedomosť o vlastníckom práve navrhovateľky k predmetnému domu v M.u v podiele 1/3, čo vyplýva z textu žaloby v konaní 3C/50/2011 ako aj z aktívnej účasti Y.y V.ovej vo veci mimosúdneho vyriešenia sporu v konaní 3C/50/2011. Čo sa navrhovateľka o týchto skutočnostiach dozvedela, podala na R.a V.a trestné oznámenie pre podozrenie z podvodu t.z., že podvodným spôsobom dosiahol vydanie rozhodnutia o súpisnom čísle k tomuto domu tvrdením svojho vlastníckeho práva len na základe toho, že tento dom niekoľko rokov užíval. R. V. chcel mať vedomosť o tom, že nie je vlastníkom predmetného domu a že na prevod vlastníckeho práva k nemu je potrebná písomná forma zmluvy a potrebný vklad do KN a tiež ako bývalý starosta obce M. v rokoch 1996-2000 vedel alebo musel vedieť akým spôsobom sa nadobúdajú nehnuteľnosti do vlastníctva a teda, že on sa vlastníkom tohto domu púhym užívaním nikdy nestal. Navrhovateľka svoj spoluvlastnícky podiel k tomuto domu nikdy na R.a V.a nepreviedla ani nescudzila. Ďalej navrhovateľka poukázala, že odporkyňa pri dodržaní minimálnej obozretnosti vzhľadom na zapísaný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva jej otca k domu mohla zistiť, že okrem predmetného zápisu vlastníckeho práva len na základe rozhodnutia o pridelení súpisného čísla neexistujú žiadne iné právne skutočnosti, na základe ktorých by jej otec mohol nadobudnúť k domu vlastnícke právo, teda odporkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel k tomuto domu v 1/3 od nevlastníka, o ktorej skutočnosti vedomosť mala. K naliehavému právnomu záujmu na žiadanom určení v zmysle § 80 OSP uviedla navrhovateľka, že bez tohto určenia je jej spoluvlastnícke právo k domu neisté aj napriek tomu, že ho riadne nadobudla titulom dedenia po matke. Vždy sa cítila a cíti ako podielová spoluvlastníčka tohto domu a nič na tom nemení vedomé užívanie domu treťou osobou a doterajšia neexistencia zápisu jej vlastníckeho práva k domu v KN. Existuje teda u nej v súčasnosti jej aktuálny stav objektívnej právnej neistoty, ktorý je ohrozením jej právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť.

Právny zástupca odporkyne vo svojom prednese na pojednávaní dňa 10.7.2012 navrhol návrh zamietnuť. Uviedol, že v rámci dokazovania je potrebné vysporiadať sa s predbežnou otázkou nadobudnutia vlastníckeho práva otca odporkyne R.a V.a k predmetným nehnuteľnostiam v tom zmysle, že R. V. na základe ústne dohodnutej kúpnej zmluvy z roku 1972 vyplatil na základe dohody navrhovateľke a jej dvom súrodencom sumu 110 000,- Kčs, ktorá bola dohodnutá vo výške 120 000,- Kčs, pričom suma 10 000,- Kčs bola dohodnutá, že túto bude znášať R. V. na konto nákladov súvisiacich s úkonmi, t.z. vypracovanie znaleckého posudku a ostatné. K registrácii tejto zmluvy ani podpisu nedošlo, avšak od novembra 1972 doposiaľ R. V. nerušene užíva predmetnú nehnuteľnosť, za ktorú odvádza každý rok daň z nehnuteľností, platí miestny poplatok, poplatok za odpad, vykonal práce súvisiace s rekonštrukciou a údržbou predmetného rodinného domu, za obdobie takmer 40 rokov nebolo ani jedným právne dovolaným spôsobom vykonaný nejaký úkon smerujúci k tomu, aby sa navrhovateľka stala, zapísala na predmetný list vlastníctva ako 1/3 podielová spoluvlastníčka tohto rodinného domu, stalo sa tak až po tom, čo bola iniciovaná predchádzajúca žaloba, ktorá však bola zastavená z dôvodu späťvzatie návrhu, doposiaľ navrhovateľka nepreukázala úkon, ktorý by smeroval k tomu, že je výlučnou podielovou spoluvlastníčkou a predovšetkým, že s týmto podielom na nehnuteľnosti nakladá v dobrej viere a to túto dobu. Naozaj nebolo spochybnené prevzatie tejto sumy ani v návrhu nebolo vyjadrené z akého titulu bola táto suma prevzatá. Z dôvodu právnej istoty namietol pasívnu vecnú legitimitáciu odporkyne, ktorá je v súčasnosti zapísaná ako vlastníčka tohto domu, avšak prvým vlastníkom domu, ktorý bol zapísaný bol R. V. a následne darovacou zmluvou ho previedol na dcéru. Naliehavosť právneho záujmu nie je preukázaná vzhľadom na dobu 39 rokov a 7 mesiacov. Rozsudok ako je sformulovaný je nevykonateľný, minimálne špecifikáciou nehnuteľností, jej určením na LV a príslušnej správy katastra.

Odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.7.2012 uviedla, či všetky kroky, ktoré urobila boli také, že jej otec na základe ústnej zmluvy s K. J., F. I. a R. I., dohodli sa na kúpe tohto rodinného domu, zároveň bola dohodnutá určitá suma za jeho vyplatenie. V roku 1972 v máji zomrela ich matka, otcova sestra a mal. R. a F. I. tam ešte bývali. Navrhovateľka ako pochopila zo slov rodiny a aj rodiny z otcovej strany sa po smrti matky rozhodla, že ide ten dom predať a mal. R. a F. v lete 1972 prijmela k tomu, aby sa z domu vystaňovali a tu došlo k ústnej kúpnopredajnej zmluve s otcom. V novembri 1972 sa tam otec

dobrovoľne nast'ahoval, nikto mu v tom nezabránil, otec ten dom dostaval, dal tam veci. Od novembra 1972 tam aj býval a začal vyplácať sumu za dom ústne dohodnutú. Počas vyplácania po nejakom čase oslovil navrhovateľku, R. alebo F., či už je vyplatená dohodnutá suma za dom a chce ten dom deklarovať na notárskom úrade a prepísať na seba, ale bolo povedané, že urobí sa ošacovanie nehnuteľností, geometrický výmer, v rámci ohodnotenia sa zistilo, že tá nehnuteľnosť stojí inú sumu ako stála v tom roku 1972, je drahšia a bolo by dobré ešte doplatiť tú sumu. Otec sa rozhodol zaplatiť zvyšnú sumu za dom. Prešlo niekoľko rokov, otec vyplatil rozdiel sumy, oslovil súrodencov, že chce dom prepísať, keďže už vyplatil sumu, najskôr to bola suma 68 000,- Kčs, potom sa zdvihla na 75 000,- Kčs a potom ďalších 5 rokov sa zdvihla na 90 000,- Kčs a posledná suma 120 000,- Kčs s tým, že 10 000,- Kčs bude otec znášať všetky poplatky notára, geometrický plán a 110 000,- Kčs zaplatí F.ovi I.ovi, R.ovi a navrhovateľke v 1/3 každému. Potom nastal rozvod jej rodičov, kedy otec túto situáciu prestal riešiť, situáciu začala riešiť až ona, kedy ju F. Y. vyzvala k tomu, že zdedila po svojom otcovi 1/3 domu, ktorá ale jej otcovi nepatrila, preto že ju už odpredal a peniaze za ňu zobral. L. F. Y., jej matka J. I. vypísali čestné prehlásenie, že sú si vedomé toho, že 1/3 domu po ich otcovi nie je správne zapísaná na liste dedičstva, lebo on tú 1/3 predal, len sa to nedeclarovalo, žalovali aj pani K. J., nebola iná možnosť, nakoľko figurovala na liste dedičstva po matke E. I., skúsili sa dohodnúť, stretli sa u advokáta R., kde bola prítomná Y. Y., K. J., jej dcéra F., pán advokát, nevidí dôvod vyplácať peniaze navrhovateľke, pretože tie už boli vyplatené, to vyplynulo aj z čestného vyhlásenia manželky po zosnulom, ktorý vlastnil 1/3 domu. Skutočnosť, že v roku 1972 došlo k uzatvoreniu ústnej kúpnej zmluvy medzi navrhovateľkou a pánom V. om odporkyňa vyvodila zo svedeckých výpovedí jej otca, matky, ďalšej rodiny, ktorá býva skoro polovica v T. M.. Vnímala ich od detstva, keď sa o tom rozprávali dospelí, aktívne sa začala na záležitosti podieľať od roku 2010, 2011, keď sa otec rozhodol na prestavbu rodinného domu a kedy F. I. predložila doklad, že dedila po neb. bratovi navrhovateľky, podiel X/X nehnuteľnosti. Otec zobral svoj návrh v predchádzajúcom konaní 3C/50/2011 späť, lebo sa chcel dohodnúť, poveril ju, aby to riešila za neho, vzhľadom na jeho vek a zdravotný stav. Skutočnosť, že otec v časti vyplatil podiel navrhovateľke predmetnej nehnuteľnosti vie z originálov bločkov s podpismi, ktoré prefotila na založenie do spisu 3C/50/2011. Jej otec vyplatil navrhovateľku vo výške 110 000,- Kčs : 3= 36 666,66,- Kčs. Navrhovateľke nebola vyplatená celá táto suma, lebo otec robil na jej dome elektriку, keďže bola taká dohoda medzi ním a navrhovateľkou, že o tú sumu jej zaplatí menej. Vyčíslíť tú sumu nevie, keďže sa to robilo pre rodinu, otec má z toho záznamy.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.7.2012 uviedla, že je pravdou, že v roku 1972 zomrela mama, ostali 2 bratia, ona bývala v T. M., už bola vydatá, bratov vzala k sebe, pán V. vtedy býval v M. a oslovil ju, či by nemohli prísť bývať do toho domu, do M.a, dom bol zariadený, kuchyňa, kúpeľňa, bol to nový dom, všetko opravené, oplotené. Súhlasili sme, aby tam išiel bývať zatiaľ, aby to udržiaval, aby sa tam kúril. Asi v rokoch 1974-1975 sa s bratmi rozhodli, že by ho chceli predáť, najprv dali inzerát, ozval sa im právnik z Nítry, hneď na to reagovali pán V. aj jeho mama, aby im dom predali, stanovila sa suma okolo 120 000,- Kčs, potom jej doniesol nevie, v ktorom roku zálohu 10 000,- Kčs, aby ten dom nikomu nedali, potom bratia odišli, každý sa osamostatnil. Pán V. po čiastkach jej vyplácal nejaké sumy. Nedohodli sa, že mu dom predá napevno, žiadna zmluva neprebehla. V 90.rokoch bol starostom, mal možnosť veci si dať do poriadku. Vtedy by mu to bez problémov dala, bol by si splatil ešte čo mal nejaké čiastky. O ten dom nedbal, nestaral sa oň absolútne, dom je momentálne schátraný. Je v tom vedomí, že nech si tam starobu dožije v tom dome, nekonal absolútne nič. Ak chcel, mohol prísť, mal možnosť, nič nekonal, nič ani v živote už o tom nehovorili. V roku 1974 uviedol jej pán V., že by to chcel odkúpiť za sumu okolo 120 000,- Kčs, na čo mu ona povedala, že keď je vyplatí 120 000,- Kčs, spíšu kúpnu zmluvu, táto suma bola pre všetkých 3, teda aj jej 2 bratov R.a a F. I.. Nevedela uviesť, či jej bratov vyplatil. Čo sa jej týka, nikdy 40 000,- Kčs z jeho strany vyplatené nebolo. Pán V. jej vyplatil cca 28 000,- alebo 29 000,- Kčs ako zálohu na jej podiel v predmetnom rodinnom dome. Nikdy za ňou neprišiel normálnou cestou, podťe, spíšeme tú kúpnu predajnú zmluvu, dáme to do poriadku. Až v decembri minulého roku prišla žaloba, kde sa domáhal už svojich práv.

Svedok R. V. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedol, že v roku 1972 sa pominula jeho sestra E.a I.ová a zostali po nej 3 deti. V priebehu leta 1972 jesene sa dohodli, že na moju neter a synovcov bolo prepísané s tým, že by som tam mohol ísť bývať. Býval tam roky roky. Nast'ahoval sa tam 28.11.1972, teraz tam býva, postupne dom vyplatil. V roku 1992 sa rozviedol s bývalou manželkou, keď už bol rozvedený ešte splácal asi 10 000,- - 20 000,- Sk. V roku 1992,1993,1994 robil ešte starostu obce. V priebehu času vyplácal R.a, F.a nevyplácal, lebo nebol plnoletý, ale vyplácal navrhovateľku. Nepamätá si odkedy začal vyplácať, vie, že poslednú splátku zaplatil v roku 1990, navrhovateľke do

uvedeného roku vyplatil asi 70 000,- Sk. Navrhovateľka už vtedy stavala rodinný dom, kde jej chodil pomáhať, robil jej elektriку za čo mu sľúbila 30 000,- Sk. Keď išiel bývať do toho domu, počítal s tým, že to vyplatí a že tam bude bývať, doteraz tam aj býva. Nespomína si na všetky detaily. Zostal tam bývať, nikto ho nevyhodil. S neb. R.om spisoval na Celprojekte zápis ohľadne odkúpenia podielu v týchto nehnuteľnostiach, kúpnopredajnú zmluvu nepodpísala ani navrhovateľka ani jej 2 bratia, ani on, podpísala to jeho bývalá manželka. Keď nehnuteľnosť vyplatil, považuje to, že je to jeho vlastníctvo a za 40 rokov čo tam býva, navrhovateľka neprišla nikdy s tým urobiť kúpnopredajnú zmluvu, odovzdať mu to. Dal si zapísať do KN vlastníctvo rodinného domu z vlastnej iniciatívy, lebo si bol vedomý, že nehnuteľnosť bola vyplatená. Od roku 1994 robil starostu, vedel, že existuje kúpnopredajná zmluva, na základe ktorej sa nadobudne vlastníctvo, vychádzal ale z toho, že nehnuteľnosť je splatená. Po smrti F. a R.a I.a ich deti vedeli, že už sú na druhom svete a o toto sa ich deti nezaujímali. Nemá vedomosť o tom, že by deti po neb. R.ovi a F. I.ovi dedili ich podiel predmetných nehnuteľnostiach po nich. Po smrti otcov za nim neboli a nezaujímali sa o tieto nehnuteľnosti doteraz. Navrhovateľke vyplatil sumu v hotovosti včas a peniaze odpočítali s navrhovateľkou pretože jej robil elektriку v rodinnom dome v Partizánskej Ľupči celú rozvodovú inštaláciu. Odporkyňa nikdy neodmietla časť kúpnej ceny. Po smrti sestry mu doporučili, že môže tam ísť bývať, chcel tam bývať a býva tam doteraz ponúkli mu to. Bola ústna dohoda, že keď tam zostane bývať, bude postupne vyplácať nehnuteľnosť ako takú.

Svedkyňa X. V.ová vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedla, že jej bývalý manžel nemal peniaze bol z chudobnej rodiny a jeho sestra navrhovateľka mu ponúkla, aby išiel do nehnuteľnosti v M.u bývať. Jej síce mama kúpila rodinný dom inde, ale on tam nechcel ísť. Peniaze dávali spolu ešte vtedy ako manželia navrhovateľke aj to navrhovateľka podpisovala, že prevzala sumu 10 000,- Sk na základe tej skutočnosti, že si pýtala pani navrhovateľka. Každému, teda navrhovateľke, jej dvom bratom vyplatili po 36 000,- Sk, svedkyňa nemá vedomosť o uzavretí ústnej kúpnej zmluvy na nehnuteľnosti v M.u. V tomto rodinnom dome robili pivnicu a miestnosť kde mal súčiastky vedľa pivnice, tam to vakoval, lebo tam bolo mokro. Nepamätá si, že na tieto práce by jej navrhovateľka aj jej bratia prispeli. Bývať do M.a do tohto domu, aby nebol tento dom prázdny. Dom si postavila sestra bývalého manžela, keď umrela po nej dedili jej 3 deti, Ida, F.o a R.. Po tom čo sa nasťahovali, bývali tam sami, deti tam neboli. F.ovi poslali sumu 36 000,- Sk chcel si kúpiť auto, tak pýtal peniaze. Dom a pozemok v M.u kúpili od ldy, F.lava a R.a, za každým, keď sa dávali peniaze 6 000,- Sk alebo 5 000,- Sk sa to aj podpisovalo. Ohľadom kúpy nehnuteľnosti zmluvu nepodpísali, dohodli sa ústne a pozemok kupovali pre seba ako pre manželov. Dohodli sa na kúpnej cene 36 000,- Sk pre každého jedného, teda ldu, F.a a R.a spolu 110 000,- Sk. Kúpnopredajnú zmluvu zo dňa 30.5.1979 napísal bývalý manžel.

Svedkyňa Y.a Q. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedla, že je sestrou odporkynejej mamy, má vedomosť, že keď tam išli bývať, navrhovateľka im povedala, že môžu tam ísť, že si ho môžu odkúpiť, vždy spomínali, že vyplatili dom 120 000,- Sk, to vie od svojej sestry. Pri uzavretí kúpnopredajnej zmluvy medzi navrhovateľkou, jej 2 bratmi a sestrou resp. jej mužom prítomná nikdy nebola. Na ulici pred predmetnými nehnuteľnosťami povedala navrhovateľke, že tie peniaze čo jej dali R. V. s manželkou sa jej zídu na stavbu domu v Ľupči a vtedy nepovedala z akého dôvodu jej boli peniaze manželmi V.ovcami vyplatené. Je to viac ako 40 rokov kedy bol tento rozhovor hneď ako sa nasťahovali a začali vyplácať. Sestra jej povedala, že vyplatili 120 000,- Sk všetkým trom súrodencom spolu.

Svedkyňa F. Y. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedla počas celého jej detstva, celého jej života jej bolo známe, že táto nehnuteľnosť patrí R.ovi V.ovi, vždy, keď išli k nemu na návštevu, išli k nemu domov. Potom sa dozvedela, že to nie je na katastri prepísané. Keď zomrel jej otec a robilo sa dedičské konanie na katastri vystúpil, že je tam ešte zapísaný ako dedič, ja som po ňom papierovo dedila 1/3 aj keď som vedela, že mu to nepatrí. Keď zomrel aj R. I., jeho deti nededili po ňom nič, vtedy po ňom ani nebolo dedičského konanie. Teraz rieši pozostalosť po otcovi, keďže má dlhy, oslovila odporkyňu, nech to dáva do poriadku, inak tam nastúpi exekútor a ona to bude musieť predať. Otec zomrel 27.11.2007. Od notárky, ktorá robila dedičské konanie v Prievidzi sa dozvedela, že bude vlastníčkou predmetných nehnuteľností na základe podkladov z KN v C.. Od svojho otca vedela, že tento dom patrí ujovi V.ovi, povedal jej tiež, že ujo Jano si otcov podiel kúpil a otec si za to kúpil auto, mala vtedy cca 9-10 rokov. Ujo V. volal jej rodičom či nechcú ten dom od neho kúpiť, rodičia sa nad tým zamýšľali, nakoniec k tomu nedošlo, o vyplatení za podiel aj ujovi R.ovi ona vedomosť nemá. Videla doklady, z ktorých vyplynulo, že boli preberané peniaze za nehnuteľnosti aj R.om. Časť sumy preberala

aj navrhovateľka, keďže otec plnoletý nebol. Videla tiež doklady, že navrhovateľka preberala čiastky za nehnuteľnosti. Vedela, že zdedila podiel na nehnuteľnostiach po svojom otcovi, upozornila však notárku na to, že dom je užívaný R.om V.om a že je tam rozpor. Vlastníčkou predmetných nehnuteľností sa necíti napriek tomu, že má dedičské rozhodnutie po otcovi. Ďalej svedkyňa doplnila, že keď R. V. volal jej rodičom, či od neho nechcú kúpiť ten dom, bola malá, ale od mamy vie, že navrhovateľka s tým súhlasila, ale mala problém kam pôjde R. V., kde bude bývať, keď toto je jeho dom. Po smrti jej otca stretol sa zať navrhovateľky s jej matkou a on hovoril, že svokra sa vyjadrila, že za ten domček môže získať cca 1,5 milióna, len , že tam nechá R.a V.a dožiť a že ich povypláca ako dedičov po ostatných 2 bratoch. Zúčastnila sa aj stretnutí u JUDr. Jančího začiatkom roka. Navrhovateľka uviedla, že si žiada vyplatiť nejakú čiastku, nakoľko sa cítila ako spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností. Keď sa jej JUDr. Jančí spýtal prečo si to nedali po právnej stránke do poriadku, uviedla, že R.a V.a vyzývali, čo potvrdila aj jej dcéra F., aby veci dali do poriadku, avšak to neurobil, čím však nespochybňovala to, že mu predala tento rodinný dom, nikdy počas jej života, keď ich navštevovali, stretávali sa, túto skutočnosť navrhovateľka nespochybňovala, nikdy ho nevyzvala, aby sa odtiaľ vysťahoval. Nikdy sa nežiadalo, aby sa nehnuteľnosť nejakým spôsobom vrátila jej otcovi alebo jeho bratovi. Advokát Jančí položil navrhovateľke otázku, či sponchyňuje, že predala dom pánovi R.ovi V.ovi, na čo ona odpovedala, že nespochybňuje. Jej otca vyplácal R. V. postupne po čiastkach. O písomnej zmluve uzavretej medzi R.om V.om a F.lavom I.om, R.om I.om a K. J. a R.om V.om nevie. Vie, že sa tak dohodli ústne a to aj na čiastke, ktorá mala byť vyplatená, ktorá bola aj každému vyplatená podľa bločkov to bolo vo výške 30 000,- alebo 36 000,- Sk, vyplácalo sa to v rozpätí niekoľkých rokov. V určitom období otec ešte plnoletý nebol, v tom čase peniaze preberala navrhovateľka za otca. V ďalšom období už plnoletý bol.

Svedok U. Q. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedol, že je švagrom R.a V.a, do predmetného domu išiel bývať R. V. s jeho sestrou, predtým bývali v M., keď sa zobrali, bol to ešte nedorobený dom. Po niekoľkých rokoch, keď tam bývali, že idú dorábať, robili si kvádre, sestra mu povedala, že súrodencov vyplatili, koho, kedy to bolo, to si nepamätá, zmluvu nevidel, ani pri jej uzatváraní nebol, on nevie z akých peňazí ich vyplácali.

Svedkyňa X. V. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedla, že odporkyňa je jej neter. Sestre hovorila, že predmetné nehnuteľnosti v M.u kúpili za 120 000,- Sk od navrhovateľky, o bratoch jej nehovorila, tiež jej nič nehovorila o kúpnopredajnej zmluve, ktorú by mali uzavrieť.

Svedkyňa Y. J. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedla, že odporkyňa je jej neter. Pani J. R.a V.a a jej sestru pýtala, aby tam išli bývať, aby dom nebol prázdny, oni išli s tou podmienkou, že si domček odkúpia, takže sa tam odsťahovali. Bola u sestry a švagra zopárkrát, povedali jej, že si domček s pozemkom kúpili a zaplatili okolo 110 000,- Sk navrhovateľke, ktorá bola rada, že si za to môže postaviť nový dom v Partizánskej Ľupči aj si ho tam postavila v roku 1972 alebo 1974, isto jej túto sumu zaplatili v splátkach.

Svedkyňa E.a Z. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 4.10.2012 uviedla, že odporkyňa je jej neter. R. V. s jej sestrou mali svoj domček v Partizánskej Ľupči, ale niekto ich zavolať, aby išli bývať inde, aby ten domček odkúpili v M.u. Spomínali navrhovateľku a 2 chlapcov bratov R. a F., že za to zaplatili. Vtedy v roku 1972 mala 15 rokov, keď sa jej sestra s R.om V.om odsťahovali do M.a, dom si odkúpili od navrhovateľky a jej 2 bratov. Chodila na predmetné nehnuteľnosti do M.a a vedela kto tam býva, teda jej sestra s mužom. Vedela, že R. V. mal spísať nejaký list a že ho potom aj podpísali. Pokiaľ žila matka pani navrhovateľky, tak tam bývala ona s bratmi navrhovateľky. Navrhovateľka už bola vydatá v Ľupči, po smrti matky navrhovateľky sa tam presťahovala jej sestra s R.om V.om a oni užívali tento dom do rozvodu. Potom sa tam Y. V.ová opätovne s odporkyňou do domu vrátila, potom opustila R.a V.a a odsťahovala sa aj s odporkyňou do Y.. R. V. tam doposiaľ býva.

Svedkyňa Y. I.ová vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 2.5.2013 uviedla, že navrhovateľka je jej bývalá švagriná, sestra nebohého bývalého manžela. Za tých 17 rokov čo bola manželkou bývalého nebohého brata navrhovateľky, nikdy ani navrhovateľka, ani jej bývalý nebohý manžel, ani jej bývalý nebohý švagor nespochybňovali, že by sa nejednalo o dom pána R.a V.a. Vždy tam chodili na návštevy k R.ovi do jeho domu, sobáš mali 30.4.1977, bratia pani J. vtedy bývali u nej v bytovke v Partizánskej

Ľupči. Pán V. býval v tom dome v M.u spolu s manželkou. Jej nebohý manžel nespochybňoval, že by mu nebol pán V. vyplatil, nikdy nehovoril, že mu je niečo dlžný. Povedal jej, že z toho výplatku čo dostal od R.a V.a si kúpil osobné auto, na aute havaroval a pán V. mu navrhol, že si auto od neho odkúpi, vyplatil mu aj za auto. Z peňazí za auto si kúpil svadobný oblek, obrúčky, pán V. mu nič nebol dlžný. Jej dcéra zistila na dedičskom konaní, že zdedila po nebohom bývalom manželovi 1/3 podiel na dome. Ďalej uviedla, že bývalý švagor R. bol vážne chorý v roku 1991, ležal v F. F. v Rooseveltovej nemocnici, v tom čase boli aj s deťmi u pána V.a a vtedy navrhovateľka s jej vtedajším manželom povedala, že idú za pánom R.om I.om do nemocnice, navrhovateľka jej povedala, že sa má starať o svoje majetky. Zavolala aj bývalému švagrovi R.ovi do nemocnice a opýtala sa ho či niečo vybavili, on povedal, že nie, že nebol záujem. Nepredpokladala, že ten dom nepatrí pánovi V.ovi, predpokladala, že je jeho, lebo dostala od neho peniaze. Vie o tom, že navrhovateľka bola pánom V.om vyplatená, navštevovali sa, dodržiavali navzájom dobré vzťahy, ona povedala, že bola vyplatená, peniaze použila na to, že išla si stavať rodinný dom, predtým bývala v bytovke, to je jej predpoklad. Navrhovateľka ani jej manžel nespochybňovali, že by im pán V. nedal peniaze, stretávali sa spolu. Nikdy nepočula, že by pýtala od pána V.a peniaze. Keď zomrela ich matka, jej manžel nebol plnoletý, s bratom nemali kde bývať, že sa dom predá rozhodla navrhovateľka. Myslela si, že kúpna zmluva na dom uzavretá bola, keď im dal peniaze, nemala dôvod po tom pátrať.

Svedok E. Y. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 2.5.2013 uviedol, že pozná navrhovateľku aj odporkyňu je ich bratrancom. Majiteľkou rodinného domu bola matka navrhovateľky, dakedy jeho krstná mama, predala to R.ovi V.ovi, jeho sestra durila otca odporkyne, aby si to dal do poriadku, keďže za dom vyplatil dedičom krstnej mamy. Jeho mama mu hovorila, že boli vyplatení. H. ho, aby si to dal do poriadku ešte za života R.a I.a, lebo bol chorý. Peniaze im R. V. dal, to videl aj on, po papierovej stránke to v poriadku nemal. Videl odovzdávať peniaze R.om V.om F.lavovi I.ovi a nevedel uviesť v akej sume peniaze boli odovzdané.

Svedkyňa F. A. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 28.5.2013 uviedla, že je dcérou navrhovateľky a vedomosť, že jej matka a jej bratia mali podielové spoluvlastníctvo k domu v M.u z dôvodu dedenia po starej matke. V čase, keď bol mamin brat R. I. smrteľne chorý, myslím v roku 1990, chodievala ho s mamou navštevovať do nemocnice do Banskej Bystrice. Tento vyzval mamu, aby požiadala R.a V.a, aby si vysporiadal majetkové veci, lebo on už dlho žiť nebude. Povedal jej mame, nech ide za R., aby za ním prišiel s tým domom si veci vysporiadať, ona potom bola s mamou za pánom V.om, odkázali mu to, nevyjadril sa nijako. Čo sa týka vyplácania jej matky o tom vedia len jej rodičia, v tom čase mala nejakých 11 rokov, vie, že rodičia sa o tom rozprávali. O predaji celého podielu R.ovi V.ovi nevie, niečo z toho podielu vyplácal, ale v akých čiastkach nevie. Rodičia potrebovali peniaze na dom, oslovovali ho. R. V. vyplácal sumu po čiastkach, nevie, či vyplatil celý podiel. Keď chodili do M.a, išli na návštevu k pánovi V.ovi. Mama mu bola párkrát poradiť pred Vianocami, keď mal okrúhle narodeniny, otec mu chodil pomáhať, robil kvadry, otec mu bol aj orať. Zo správania R.a V.a mala pocit, že mu to bolo jedno, vyporiadanie toho rodinného domu. Keď sa nasťahovali do nového domu, mala 7 rokov, videla pána V.a k nim chodiť pri stavbe rodinného domu.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v tomto spise, v spise 3C/50/2011, v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš D 485/91 a to najmä s výpisom z LV č. 443 pre obec a katastrálne územie M., s rozhodnutím o dedičstve vydaným Štátnym notárstvom Liptovský Mikuláš pod č.k. D615/72-14, s konceptom kúpno predajnej zmluvy na predmetný rodinný dom zo dňa 30.6.1979, s potvrdenkami o vyplatení kúpnej ceny za rodinný dom R.om V.om, s návrhom na zápis vlastníckeho práva k rodinnému domu záznamom na Správe katastra Ružomberok z roku 2002.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 80 písm. c) OSP, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 132a ods. 1 z.č. 131/1982 Zb., kto s vecou nakladá ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, aké má vlastníak veci.

Podľa § 135a ods. 1 veta prvá z.č. 131/1982 Zb., vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutel'nú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov.

Podľa § 135a ods. 4 z.č. 131/1982 Zb., Do doby podľa odsekov 1 a 2 si občan môže započítať dobu, po ktorú jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 865 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

Podľa § 46 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 8.9.1972 (dátum vydania rozhodnutia Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši k D615/72-14, resp. dohoda medzi navrhovateľkou a R.om V.om uzavretá na jeseň 1972), písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka, k zmluve o prevode nehnuteľnosti je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom. Vlastníctvo prechádza registráciou zmluvy.

Ustanovenie § 80 písm. c) OSP umožňuje, aby sa navrhovateľ domáhal okrem iného pozitívneho určenia t.j. či tu právny vzťah alebo právo je. Podmienkou pre úspešnosť takéhoto návrhu je z procesnoprávneho hľadiska, že navrhovateľ na určení preukáže naliehavý právny záujem. Pre jeho existenciu je nevyhnutné, aby rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie navrhovateľa resp. malo vplyv na právne vzťahy medzi účastníkmi konania. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať existenciu naliehavého právneho záujmu zaťažuje navrhovateľa. V danom prípade navrhovateľka poukazovala na právny záujem na požadovanom určení t.j. určení, že je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/3 k rodinnému domu súpisné číslo 58 v M.u, nakoľko bez tohto určenia je jej spoluvlastnícke právo k domu neisté. Nadobudla ho riadne titulom dedenia po svojej matke, vždy sa cítila ako podielová spoluvlastníčka tohto domu na čom nič nemení ani vedomé užívanie domu treťou osobou a doterajšia neexistencia zápisu jej vlastníckeho práva k domu v katastri nehnuteľností. V súčasnosti u nej existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty, ktorý je ohrozením jej právneho postavenia ako podielovej spoluvlastníčky domu a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. Súd má za to, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení daný je s poukazom na argumentáciu navrhovateľky v celom rozsahu. Okrem toho súd dopĺňa, že v prípade, ak sa má určovací žalobou súdu dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísanom v katastri nehnuteľností je naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva daný vždy, v tom prípade je teda relevantné hľadisko usporiadania vlastníckych vzťahov v evidencii nehnuteľností, pretože bez listinného dôkazu o vlastníctve nemožno s nehnuteľnosťou nakladať.

Následne súd skúmal o akú skutočnosť opiera navrhovateľka tvrdenie, že je podielovou spoluvlastníčkou predmetného rodinného domu v spoluvlastníckom podiele 1/3. V tejto súvislosti poukázala navrhovateľka na rozhodnutie Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši zo dňa 8.9.1972 pod č.k. D615/72-14 po poručiteľke nebohej E.e I.ovej rod. V.ovej, nar. 11.11.1928, zomr. 27.5.1972, naposledy bytom M. XX - jej matke, podľa ktorého predmetom dedenia bol aj predmetný rodinný dom č. 58 v M.u v celosti, pričom jeho nadobúdateľmi sa stali deti poručiteľky a to navrhovateľka, jej brat R. I.,

nar. 25.1.1952 a mal. F.lav I., nar. 23.12.1956, každý po 1/3. Na druhej strane odporkyňa odvodzovala svoje vlastnícke právo k predmetnému rodinnému domu z darovacej zmluvy, na základe ktorej Správa katastra Ružomberok povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v jej prospech v konaní pod čV 699/2012. Touto darovacou zmluvou došlo k bezodplatnému prevodu tejto nehnuteľnosti medzi odporkyňou ako obdarovanou a jej otcom R.om V.om ako darcom. Právny predchodca odporkyne R. V. bol zapísaný v katastri nehnuteľností za vlastníka predmetného rodinného domu na základe rozhodnutia obce M. o pridelení súpisného čísla vlastníkovi R.ovi V.ovi a to bez zákonnej požiadavky predloženia kolaudačného rozhodnutia Správe katastra Ružomberok vzhľadom na platnú právnu úpravu. V tomto konaní odporkyňa t.j. dcéra R.a V.a bránila sa tvrdením, že jej otec R. V. predmetný rodinný dom nadobudol vydržaním. V tejto otázke prebehlo rozsiahle dokazovanie a to jednak výsluchom svedkov ako aj oboznámením s listinami, samotný R. V. bol v konaní vypočutý v procesnom postavení svedka. Na základe vykonaného dokazovania k otázke vydržania vlastníckeho práva k predmetnému domu R.om V.om súd zistil nasledovné.

Po smrti poručiťky E.y I.ovej matky navrhovateľky a jej 2 bratov t.č. už nebohých R.a I.a a F.lava I.a, bratia navrhovateľky sa odsťahovali ku nej do Partizánskej Ľupče, predmetný rodinný dom zostal prázdny s tým, že je nepochybné, že medzi navrhovateľkou a R.om V.om došlo k dohode o užívaní tohto rodinného domu, nakoľko sa doň nastahoval s rodinou s tým, že do rozvodu manželstva tento rodinný dom užívali spoločne, následne po rozvode manželstva sa X.ia V.ová s dcérou Y.ou - odporkyňou odsťahovali z tohto rodinného domu a doposiaľ ho užíva R. V.. Taktiež súd mal preukázané, že užívanie rodinného domu R.om V.om bolo nikým nerušené a nepretržité od roku 1972 až doposiaľ. Navrhovateľka ani v priebehu tohto konania túto dohodu o užívaní rodinného domu nespochybňovala. Odporkyňa v tomto konaní sa bránila tvrdením o vydržaní predmetného rodinného domu, resp. spoluvlastníckeho podielu na ňom patriaceho navrhovateľke jej otcom R.om V.om. V prvom rade súd skúmal dobromyseľnosť R.a V.a t.j. dobrú vieru, že mu predmetný rodinný dom patrí. Dobromyseľnosť je vnútorným psychickým stavom a možno o nej usudzovať len na základe okolností, v ktorých sa navonok prejavuje. Súd v tomto prípade vychádzal z okolností tvrdených odporkyňou resp. svedkom R.om V.om a to najmä z poukazu na uzavretie ústnej kúpnej zmluvy s navrhovateľkou po smrti jej matky E.y I.ovej, na základe ktorej malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k rodinnému domu na R.a V.a, pričom on sa zaviazal vyplatiť odplatu za celý rodinný dom vo výške cca 120 000,- Kčs po splátkach. V priebehu niekoľkých nasledujúcich rokov R. V. túto odplatu navrhovateľke a tiež jej dvom bratom vyplatil čo v tomto konaní preukazoval písomnými potvrdenkami nimi podpísanými. Osobitne v tomto prípade poukazuje súd na potvrdenky o prijatí platieb podpísané navrhovateľkou zo dňa 8.7.1976 a zo dňa 10.6.1976. V tomto konaní táto skutočnosť o prijatí predmetných platieb navrhovateľkou vo výške cca 36 000,- Kčs sporná nebola. Písomná kúpna zmluva ohľadom predmetného rodinného domu medzi navrhovateľkou resp. jej dvoma bratmi R.om I.om a F.lavom I.om a R.om V.om uzavretá nebola, rovnako tiež súd konštatuje, že nedošlo k registrácii kúpnej zmluvy na Štátnom notárstve. Otázku dobromyseľnosti držby R.a V.a je potrebné posudzovať s prihliadnutím k ustanoveniam Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.1983, keďže Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. držbu a vydržanie až do novelizácie zákonom č. 131/1982 Zb. neupravoval. Uvedená novela vo svojich ustanoveniach § 132a, § 135a novo upravila ochranu držby a vydržanie s možnosťou započítania času predchádzajúcej nepretržitej držby pred 1.4.1983 s tým, že tento čas sa neskončil skôr než 1.4.1984 v zmysle ustanovenia § 856 ods. 3.

Súd zisťoval, či držiteľ R. V. pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu po každom požadovať nemal resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvod na pochybnosti o tom, že mu pozemky v celosti patria. Je treba zdôrazniť, že ide o opatrnosť normálnu, obvyklú, posudzovanú z objektívneho hľadiska a omyl držiteľa, ktorý sa domnieva, že je vlastníkom držanej veci musí byť ospravedlniteľným. Ospravedlniteľným je taký omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mu mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu po každom požadovať. Pokiaľ presahoval tento rámec ospravedlniteľný nie je a držiteľ, ktorý drží vec na základe takéhoto omylu nemôže byť v dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam a preto nejde o držiteľa oprávneného. Právny omyl spočíva v neznalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov, právnych skutočností, výnimočne i takýto omyl môže byť ospravedlniteľný napríklad v prípade objektívne nejasného znenia zákona. V danom prípade ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa písomnej formy zmlúv o prevodoch nehnuteľností (kúpnej, darovacej, aj nepomenovaných) v registrácii Štátnym notárstvom sú

jednoznačné a preto nejde o ospravedlniteľný právny omyl. Súd poukazuje, že nadobúdaci titul R.a V.a - zmluva o prevode nehnuteľností uzavretú s navrhovateľkou súd nemal v konaní preukázaný. V zmysle Občianskeho zákonníka jednoznačne bola formulovaná požiadavka písomnej zmluvy registrovanej Štátnym notárstvom pre prípad prevodu nehnuteľností. Súd konštatuje, že v prípade uzavretia ústnej zmluvy o prevode nehnuteľností medzi R.om V.om a navrhovateľkou nejde o postup s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu bolo možné po oboch požadovať. Súd poukazuje na súvisiacu aktuálnu judikatúru a to uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.3.2011 sp.zn. 5Cdo 49/2010, v zmysle ktorého ten, kto vstúpil do držby nehnuteľnosti po 1.4.1964 na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá nebola uzavretá v písomnej forme, nemôže byť so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu nehnuteľnosť patrí a v zmysle § 130 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, nemôže byť držiteľom oprávnený. Takisto súd poukazuje na tematicky súvisiace uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.11.2011 sp.zn. 6Cdo 78/2011, v zmysle ktorého omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti alebo nedokonalkej znalosti celkom jednoznačného a zrozumiteľného ustanovenia zákona je právny omyl neospravedlniteľný. Napokon súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.10.2010 sp.zn. 4Cdo 283/2009, podľa ktorého oprávneným držiteľom nehnuteľnosti, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že je jej vlastníkom nemôže byť ten, kto do jej držby vstúpil za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.1991 na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá nebola registrovaná Štátnym notárstvom v zmysle z.č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom (Notársky poriadok). V tomto konaní súd teda nezistil u R.a V.a vstup do držby na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti uzavretej v písomnej forme registrovanej Štátnym notárstvom v zmysle zákona č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom. Občiansky zákonník v znení účinnom od 8.9.1972 (vydanie dedičského rozhodnutia po poručiteľke neb. E.e I.ovej najneskôr na jeseň 1972 mal R. V. vstúpiť do držby predmetného rodinného domu na základe ústnej kúpnopredajnej zmluvy resp. v znení účinnom do 31.12.1991) zákon celkom jednoznačne a zrozumiteľne tieto zákonné požiadavky pre prevody nehnuteľnosti upravoval, preto u R.a V.a jedná sa o právny omyl neospravedlniteľný a nemožno u neho hovoriť, že je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu predmetný rodinný dom patrí a teda, že ide u neho o držbu oprávnenú. V tomto smere je bez významu dlhodobé užívanie predmetného rodinného domu R.om V.om, nakoľko jedná sa iba o prosté užívanie, nie o oprávnenú držbu tohto rodinného domu, ktorá by mohla za splnenia ďalších zákonných predpokladov privodiť následok vydržania vlastníckeho práva k tomuto rodinnému domu. Takisto je bez významu skutočnosť vyplatenia určitých súm R.om V.om navrhovateľke prípadne jej dvom bratom R.ovi I.ovi, F.lavovi I.ovi hoci aj titulom kúpnej ceny za rodinný dom z rovnakého dôvodu a tiež neexistencia zápisu vlastníckeho práva navrhovateľky prípadne dedičov po neb. R.ovi I.ovi a neb. F.lavovi I.ovi k tomuto rodinnému domu v katastri nehnuteľností. Nie je súdu jasné z akého dôvodu R. V. v danom prípade nepostupoval s obvyklou opatnosťou a nezabezpečil prevod nehnuteľnosti na základe písomnej zmluvy registrovanej štátnym notárstvom. Už dňa 30.6.1979 však mal pripravený koncept kúpnopredajnej zmluvy, na ktorom je podpísaná len jeho manželka X.ia V.ová, chýba podpis kupujúceho a predávajúcich teda súd dospel k záveru, že obrana odporkyne týkajúca sa vydržania predmetného rodinného domu jej právnym predchodcom R.om V.om vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí.

Následný právny úkon uzavretý medzi odporkyňou a jej právnym predchodcom R.om V.om a to darovacia zmluva čV 699/2012 je neplatný úkon s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka pre svoj rozpor so zákonom, keďže vlastnícke právo k predmetnému rodinnému domu titulom vydržania R. V. nenadobudol a teda ani nemal právo s týmto rodinným domom nakladať t.z. previesť ho darovacou zmluvou na odporkyňu. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na judikát a to rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 144/2010 z 30.3.2011, v zmysle ktorého na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva a nemožno preto ani uvažovať o ochrane vlastníckeho práva hoc i dobromyseľného nadobúdateľa. V zmysle ďalšieho judikátu - uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 71/2011 z 27.2.2013 ochranu skutočného vlastníka zaručovanú zásadou "nikto nemôže previesť na iného viac práv, než má sám" možno prehliť ochranou dobrej viery nadobúdateľa len celkom výnimočne pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejme, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol. Teda v tomto prípade súd konštatuje, že je chránený skutočný vlastník rodinného domu, v tomto prípade navrhovateľka, ktorej patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/3 titulom dedenia v zmysle zásady "nikto nemôže previesť na iného viac práv, než má sám". Naviac v tomto prípade u odporkyne o dobrej viere hovoriť nemožno, keďže je dcérou R.a V.a a o skutkovom stave pred uzavretím darovacej zmluvy mala vedomosť a to

najmä aj s prihliadnutím ku skutočnosti, že sa zúčastňovala mimosúdnych rokovaní ešte pred začatím tohto súdneho konania a to v čase, keď ešte v KN ako vlastníčka rodinného domu vedená nebola.

Na základe uvedených skutočností súd má za to, že návrh navrhovateľky je dôvodný a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Záverom súd ešte k jednotlivým námietkam odporkyne uvádza. Súd má za to, že petit návrhu na začatie konania je formulovaný riadne, je vykonateľný, všetkým je zrejmé k akej nehnuteľnosti resp. spoluvlastníckemu podielu na nej sa domáha určenia vlastníckeho práva navrhovateľka. Pokiaľ aj na začiatku konania nebol uvedený list vlastníctva, v ktorom je predmetná nehnuteľnosť vedená, toto v priebehu konania bolo odstránené, pričom je nepochybné, že jedná sa o nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX pre obec a k.ú. M. na Správe katastra Ružomberok. Ďalej súd sa nestotožnil s námietkou odporkyne, že žalovaným v 2. rade mal byť aj R. V., predmetom konania je určenie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a žalovaná je odporkyňa, ktorá od začiatku konania je zapísaná ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti. Podľa názoru súdu nebol dôvod žalovať v tomto prípade R.a V.a. R. V. v tomto konaní vystupoval v procesnom postavení svedka. Pokiaľ zdôrazňovala odporkyňa dôkazy preukazujúce nadobudnutie vlastníctva R.om V.om na základe vydržania k predmetnému rodinnému domu a to výsluchy svedkov R.a V.a, jeho manželky X.ie V.ovej potvrdenky o zaplatení kúpnej ceny podpísané navrhovateľkou zo dňa 8.7.1976 a 10.6.1976 prípadne návrh na záznam a zápis vlastníckeho práva záznamom z roku 2002 ako bolo uvedené vyššie tieto dôkazy vzhľadom na aktuálnu súdnu prax neobstoja. Súd zdôrazňuje, že najnovšia judikatúra v otázke dobromyseľnosti pri vstupe do držby po 1.4.1964 resp. do 31.12.1991 je jednotná vo svojom názore ako bolo uvedené vyššie. Pokiaľ odporkyňa vytýkala navrhovateľke a jej bratom nečinnosť vlastníka a tvrdila, že navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno, že by sa o predmetné nehnuteľnosti starala, že by sa podieľala na ich zhodnotení, súd konštatuje, že vzhľadom na argumentáciu navrhovateľky, ktorá tvrdila, že sa dohodla s R.om V.om na užívaní tohto rodinného domu, je reálny predpoklad, že došlo aj k dohode o platení dane z nehnuteľností, k dohode ohľadom udržiavania nehnuteľnosti, keďže v týchto otázkach doposiaľ medzi R.om V.om a navrhovateľkou resp. jej dvoma bratmi toho času už nebohými príp. ich dedičmi k žiadnym sporom nedošlo. Užívanie predmetného rodinného domu R.om V.om bolo bezodplatné a je pochopiteľné, že všetky výdavky spojené s užívaním tohto rodinného domu, jeho bežnou údržbou, drobnými investíciami znášal R. V. s prihliadnutím na dlhodobé užívanie tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ navrhovateľku resp. ostatných spoluvlastníkov rodinného domu nevyzval na úhradu týchto nákladov z dôvodu ako sám tvrdí, že sa domnieval, že je vlastníkom tohto rodinného domu, súd opätovne zdôrazňuje, že toto jeho presvedčenie bolo postavené na právnom omyle neospravedliteľnom, ktorý vylúčil nadobudnutie vlastníckeho práva R.om V.om na základe vydržania. Súd má za to, že nie je možné posudzovať správanie navrhovateľky resp. jej dvoch bratov prípadne dedičov po nich ako nečinnosť vlastníka, ktorá dokonca má spôsobovať nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a to s prihliadnutím na dohodu o užívaní predmetného rodinného domu, na základe ktorej je rodinný dom užívaný od roku 1972 doposiaľ R.om V.om, ktorú súd považuje za preukázanú, pričom je otázkou konsenzu zmluvných strán akým spôsobom užívanie nehnuteľnosti vzájomne upravujú. Podľa názoru súdu nemožno či už navrhovateľke alebo jej bratom prípadne dedičom po nich vytknúť, že R.a V.a v užívaní nehnuteľnosti t.j. v bývaní v predmetnom rodinnom dome nejakým spôsobom neobmedzovali resp. nelimitovali. Je zrejmé, že R. V. užíval tento rodinný dom spôsobom, ktorý sa nevymykal z obvyklého užívania takejto nehnuteľnosti a teda opodstatnene si hradil náklady spojené s užívaním tohto domu, jeho bežnou údržbou prípadne drobnými investíciami.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP a priznal navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie svojho práva voči odporkyni, ktorá vo veci úspech nemala. Navrhovateľka uplatnila náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 99,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej služby (príprava a prevzatie veci vrátane 1. porady s klientom, vypracovanie žaloby na súd, pojednávanie 10.7.2012, pojednávanie dňa 4.10.2012 v trvaní nad 2 hod, pojednávanie dňa 2.5.2013 a napokon pojednávanie dňa 28.5.2013). Hodnota veci bola určená na základe znaleckého posudku znalca Ing. T. T. č. XX/XXXX vypracovaného pre účely konania 1T/121/2012 vo výške 1/3 zo všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti v celkovej výške 24 416,44 eur t.j. vo výške 8 138,81 eur. Z hodnoty veci vo výške 8 138,81 eur odmena advokáta za 1 úkon právnej služby je

vo výške 237,34 eur a réžijný paušál vo výške 7,63 eur za 4 úkony právnej služby v roku 2012 a réžijný paušál vo výške 7,81 eur za 2 úkony právnej služby v roku 2013, ďalej náhrada za stratu času advokátky na ceste z Liptovského Mikuláša do Ružomberka a späť na 4 pojednávania na tunajšom súde v rozsahu 8 pol hodín, pričom náhrada za rok 2012 je vo výške 12,71 eur x 4 a náhrada za rok 2013 je vo výške 13,01 eur x 4, cestovné náhrady sú vo výške 62,92 eur celkom t.z. náhrada za PHM na jednu cestu Liptovský Mikuláš, Ružomberok a späť 5,8 l /100 km x 1,363 eur/ 1 l nafta x 60 km = 4,75 eur a to osobným motorovým vozidlom Renault S.A.S., e.č. N. + opotrebenie 0,183 eur/ km x 60 km = 10,98 eur, teda PHM + základná sadzba spolu 15,73 eur x 4 cesty = 62,92 eur, spolu teda trovy konania navrhovateľky sú vyčíslené vo výške 1 972,82 eur. Súd vo vyčíslení náhrady trov konania navrhovateľky nezistil žiadne nesprávnosti a preto jej ich priznal v uplatnenej výške t.z. 99,50 eur titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania a vo výške 1 873,32 eur titulom trov právneho zastúpenia. Súd pri rozhodovaní v otázke náhrady trov konania vychádzal tiež z príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to najmä z ustanovenia § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a)b)c), § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1,2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).